

**MINISTÈRE
DE L'EUROPE
ET DES AFFAIRES
ÉTRANGÈRES**

*Liberté
Égalité
Fraternité*

DIRECTION DES RESSOURCES HUMAINES

SOUS-DIRECTION DE L'ATTRACTIVITÉ ET DES RECRUTEMENTS

Bureau des concours et examens professionnels

**Concours externe, concours interne et troisième concours
pour l'accès à l'emploi de
secrétaire des affaires étrangères (cadre d'Orient)
au titre de l'année 2026**

Épreuve écrite d'admissibilité n°4

Mercredi 26 novembre 2025

Persan

Section Maghreb, Moyen-Orient

Durée totale de l'épreuve : 3 heures - Coefficient : 3

Toute note inférieure à 10 sur 20 est éliminatoire.

Dictionnaire autorisé

Réponses courtes, dans la langue choisie au moment de l'inscription, à des questions à partir d'un dossier composé dans cette même langue permettant d'apprécier les connaissances linguistiques et l'aptitude à formuler des réponses complexes sur les sujets d'actualité en lien avec la section choisie.

Ce dossier comporte 9 pages (page de garde, sujet et sommaire non compris)

Sommaire

Document 1.....	1
-----------------	---

Questions

Question 1 (6 points) :

وضعیت جامعه ایران سه سال پس از مهسا امینی

Question 2 (8 points) :

چه تحولاتی در سیاست منطقه‌ای ایران رخ داده‌اند؟

Question 3 (6 points) :

نقش سیاسی سینمای ایران

عنوان مقاله: تحولات ایران در مهرماه ۱۴۰۴

مقدمه

در مهرماه ۱۴۰۴، ایران با مجموعه‌ای از رویدادهای مهم و تأثیرگذار در عرصه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی روبه‌رو شد. این ماه برای بسیاری از شهروندان ایرانی، ماهی پر از نگرانی، امید، اعتراض و انتظار بود. در حالی که برخی از نهادهای دولتی تلاش کردند تا با ارائه طرح‌ها و وعده‌های جدید، وضعیت کشور را بهبود بخشند، بسیاری از مردم همچنان با مشکلات معیشتی، محدودیت‌های اجتماعی و فشارهای سیاسی دست‌وپنجه نرم می‌کردند.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مهرماه امسال، افزایش سطح آگاهی عمومی و مشارکت مدنی بود. در شهرهای مختلف، گروه‌های مختلفی از معلمان، کارگران، بازنشستگان و حتی دانشجویان، صدای اعتراض خود را نسبت به وضعیت موجود بلند کردند. این اعتراضات، که عمدتاً به صورت مسالمت‌آمیز برگزار شدند، نشان‌دهنده عمق نارضایتی مردم از شرایط اقتصادی و اجتماعی کشور بود.

در همین حال، در سطح بین‌المللی نیز ایران در مرکز توجه قرار داشت. مذاکرات هسته‌ای با قدرت‌های جهانی، موضع‌گیری‌های ایران در قبال بحران غزه، و روابط پرتنش با برخی کشورهای غربی، همگی در صدر اخبار رسانه‌های داخلی و خارجی قرار گرفتند. این تحولات نه تنها بر سیاست خارجی کشور تأثیر گذاشتند، بلکه بر فضای داخلی نیز سایه انداختند.

در حوزه فرهنگ و هنر نیز، هنرمندان ایرانی با آثار خود تلاش کردند تا بازتاب‌دهنده واقعیت‌های جامعه باشند. فیلم‌ها، نمایشگاه‌ها و آثار ادبی منتشرشده در این ماه، اغلب به موضوعاتی چون حقوق زنان، آزادی بیان و عدالت اجتماعی پرداختند. این تلاش‌ها نشان می‌دهد که فرهنگ می‌تواند نقش مهمی در آگاهی‌بخشی و ایجاد تغییر ایفا کند.

مذاکرات هسته‌ای

در مهرماه ۱۴۰۴، مذاکرات هسته‌ای ایران بار دیگر در مرکز توجه رسانه‌ها و محافل سیاسی قرار گرفت. پس از چند ماه سکوت نسبی، هیئتی از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی وارد تهران شد تا از برخی سایت‌های هسته‌ای بازدید کند. این بازدیدها با هدف بررسی میزان غنی‌سازی اورانیوم و بررسی تعهدات ایران در چارچوب توافقات پیشین انجام شد. مقامات ایرانی اعلام کردند که همکاری با آژانس ادامه خواهد داشت، اما تأکید کردند که این همکاری باید بر اساس احترام متقابل و رفع تحریم‌ها باشد.

در جریان این مذاکرات، ایران خواستار لغو کامل تحریم‌های اقتصادی شد که به گفته مسئولان، تأثیرات منفی زیادی بر زندگی مردم و اقتصاد کشور داشته‌اند. در مقابل، کشورهای اروپایی و آمریکا خواستار شفاف‌سازی بیشتر درباره فعالیت‌های هسته‌ای ایران شدند. این اختلاف نظر باعث شد که روند مذاکرات با چالش‌هایی روبه‌رو شود و برخی جلسات به تعویق بیفتند.

در وین، محل اصلی مذاکرات، نمایندگان ایران با تیم‌های مذاکره‌کننده از فرانسه، آلمان، بریتانیا، چین، روسیه و آمریکا دیدار کردند. هرچند فضای مذاکرات نسبت به ماه‌های گذشته آرام‌تر بود، اما هنوز توافق نهایی حاصل نشده است. برخی تحلیلگران معتقدند که ایران به دنبال تضمین‌هایی است که مانع خروج دوباره آمریکا از توافق شود، همان‌طور که در سال‌های گذشته اتفاق افتاد.

در داخل کشور، مردم با نگرانی روند مذاکرات را دنبال می‌کنند. بسیاری امیدوارند که توافقی حاصل شود که بتواند به بهبود وضعیت اقتصادی و کاهش فشارهای بین‌المللی منجر شود. در رسانه‌های اجتماعی، هشتگ‌هایی مانند «#برجام_جدید» و «#رفع_تحریم» ترند شدند و نشان‌دهنده توجه عمومی به این موضوع هستند.

در نهایت، مذاکرات هسته‌ای مهرماه ۱۴۰۴ نشان داد که ایران همچنان در تلاش است تا جایگاه خود را در عرصه بین‌المللی تثبیت کند، اما این مسیر نیازمند دیپلماسی فعال، اعتمادسازی و تعامل سازنده با جهان است.

اعتراضات مردمی

در مهرماه ۱۴۰۴، موجی از اعتراضات مردمی در شهرهای مختلف ایران شکل گرفت که نشان‌دهنده نارضایتی گسترده از وضعیت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور بود. این اعتراضات در شهرهایی مانند تهران، مشهد، تبریز، اهواز، کرمانشاه و سنج در برگزار شد و اقشار مختلفی از جامعه در آن شرکت داشتند. معلمان، کارگران صنایع نفت و گاز، بازنشستگان، پرستاران و حتی دانشجویان با حضور در خیابان‌ها خواستار رسیدگی به مطالبات خود شدند.

شعارهای مطرح‌شده در این تجمعات، اغلب حول محور عدالت اجتماعی، افزایش حقوق، مبارزه با فساد و آزادی‌های مدنی بود. شعارهایی مانند «زندگی با کرامت حق ماست»، «معلم بیدار است، از تبعیض بیزار است» و «کارگر، معلم، اتحاد اتحاد» در بسیاری از شهرها شنیده شد. این شعارها نشان‌دهنده آگاهی سیاسی نکته قابل توجه در این و اجتماعی مردم و خواست آن‌ها برای تغییرات ساختاری در کشور بود. اعتراضات، حضور گسترده زنان بود. بسیاری از زنان معلم، پرستار و کارگر با پلاکاردهایی در دست، خواستار برابری حقوق و امنیت شغلی شدند. همچنین، برخی تجمعات به صورت نمادین برگزار شد؛ برای

مثال، در تهران گروهی از معلمان با لباس سفید و سکوت کامل در مقابل وزارت آموزش و پرورش ایستادند تا اعتراض خود را به شیوه‌ای مسالمت‌آمیز بیان کنند.

واکنش دولت به این اعتراضات متفاوت بود. در برخی موارد، مقامات وعده بررسی مطالبات را دادند و در مواردی دیگر، نیروهای امنیتی با معترضان برخورد کردند. گزارش‌هایی از بازداشت تعدادی از فعالان صنفی منتشر شد که واکنش منفی سازمان‌های حقوق بشری را در پی داشت. با این حال، بسیاری از تجمعات بدون خشونت پایان یافتند و نشان دادند که مردم ایران به شیوه‌های مدنی برای بیان خواسته‌های خود روی آورده‌اند.

رسانه‌های اجتماعی نقش مهمی در پوشش این اعتراضات داشتند. کاربران با انتشار عکس‌ها، ویدیوها و گزارش‌های لحظه‌ای، فضای مجازی را به بستری برای همبستگی و اطلاع‌رسانی تبدیل کردند. هشتگ‌هایی مانند «#اعتراض_معلمان» و «#حقوق_کارگران» در توییتر و اینستاگرام ترند شدند و توجه افکار عمومی را به این موضوع جلب کردند.

در مجموع، اعتراضات مهرماه ۱۴۰۴ نشان داد که جامعه ایران در حال گذار به مرحله‌ای جدید از مشارکت مدنی است. مردم با استفاده از ابزارهای نوین ارتباطی و روش‌های مسالمت‌آمیز، خواستار اصلاحات واقعی و پاسخ‌گویی مسئولان هستند.

بحران اقتصادی

در مهرماه ۱۴۰۴، بحران اقتصادی در ایران به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مردم و مسئولان تبدیل شد. تورم بی‌سابقه، کاهش قدرت خرید، افزایش قیمت کالاهای اساسی و نوسانات شدید بازار ارز، زندگی روزمره میلیون‌ها ایرانی را تحت تأثیر قرار داد. قیمت نان، گوشت، برنج، روغن و دارو به‌طور قابل توجهی افزایش یافت و بسیاری از خانواده‌ها برای تأمین نیازهای اولیه خود با مشکل مواجه شدند.

ارزش ریال در برابر ارزهای خارجی به‌ویژه دلار و یورو کاهش چشمگیری داشت. این کاهش باعث شد که واردات کالاهای ضروری با دشواری بیشتری انجام شود و تولیدکنندگان داخلی نیز با کمبود مواد اولیه روبه‌رو شوند. برخی کارخانه‌ها مجبور به کاهش ظرفیت تولید یا تعطیلی موقت شدند که این امر به افزایش نرخ بیکاری در برخی استان‌ها منجر شد.

دولت در واکنش به این بحران، بسته‌های حمایتی برای اقشار آسیب‌پذیر اعلام کرد. این بسته‌ها شامل یارانه نقدی، کوپن‌های الکترونیکی و تخفیف در قبوض خدماتی بودند. با این حال، کارشناسان اقتصادی معتقدند که این اقدامات بیشتر جنبه تبلیغاتی دارند و نمی‌توانند به‌طور پایدار مشکلات ساختاری اقتصاد را حل کنند. آن‌ها خواستار اصلاح نظام مالیاتی، کاهش وابستگی به نفت و افزایش شفافیت مالی شدند.

در رسانه‌های اجتماعی، کاربران با هشتگ‌هایی مانند «#گرانی» و «#فقر_مردم» اعتراض خود را نسبت به وضعیت اقتصادی ابراز کردند. تصاویر صف‌های طولانی برای خرید کالاهای یارانه‌ای و گزارش‌هایی از افزایش سرقت‌های خرد، نشان‌دهنده فشارهای شدید اقتصادی بر جامعه بود. برخی خانواده‌ها مجبور شدند فرزندان خود را از مدرسه خارج کنند یا درمان‌های پزشکی را به تعویق بیندازند.

بانک مرکزی ایران نیز تلاش کرد با افزایش نرخ بهره و کنترل نقدینگی، تورم را مهار کند. اما این سیاست‌ها تأثیر محدودی داشتند و باعث رکود بیشتر در بازارهای داخلی شدند. در همین حال، برخی اقتصاددانان پیشنهاد دادند که ایران باید به سمت اقتصاد دانش‌بنیان و حمایت از نوآوری حرکت کند تا بتواند از بحران فعلی عبور کند.

در مجموع، بحران اقتصادی مهرماه ۱۴۰۴ نه تنها بر معیشت مردم تأثیر گذاشت، بلکه اعتماد عمومی به سیاست‌های اقتصادی دولت را نیز کاهش داد. عبور از این بحران نیازمند اصلاحات عمیق، مشارکت خبگان و گفت‌وگوی ملی درباره آینده اقتصاد کشور است.

روابط بین‌المللی

در مهرماه ۱۴۰۴، روابط بین‌المللی ایران با تحولات چشمگیری همراه بود. در حالی که برخی کشورها تلاش کردند تا روابط خود با ایران را بهبود بخشند، تنش‌ها با برخی دیگر از بازیگران جهانی افزایش یافت. یکی از مهمترین رویدادها، اخراج سفیر ایران از استرالیا بود. دولت استرالیا اعلام کرد که به دلیل آنچه «رفتارهای غیرقابل قبول دیپلماتیک» خواند، تصمیم به اخراج سفیر گرفته است. ایران نیز در واکنش، این اقدام را «سیاسی، شتابزده و غیرمنطقی» توصیف کرد و سفیر استرالیا را برای توضیح احضار نمود.

در همین حال، روابط ایران با روسیه و چین تقویت شد. مقامات ایرانی و روسی در مسکو دیدارهایی در سطح بالا برگزار کردند و توافق‌نامه‌هایی در زمینه امنیت سایبری، انرژی و حمل‌ونقل امضا شد. این همکاری‌ها بخشی از سیاست نگاه به شرق ایران محسوب می‌شود که در سال‌های اخیر شدت گرفته است. چین نیز اعلام کرد که آماده است سرمایه‌گذاری‌های جدیدی در پروژه‌های زیرساختی ایران انجام دهد، به‌ویژه در حوزه راه‌آهن و انرژی‌های تجدیدپذیر.

در سازمان ملل، ایران بار دیگر خواستار لغو تحریم‌های اقتصادی شد و از کشورهای غربی خواست تا به تعهدات خود در چارچوب توافق هسته‌ای پایبند باشند. نماینده ایران در سخنرانی خود تأکید کرد که تحریم‌ها نه تنها غیرقانونی هستند، بلکه به مردم عادی آسیب می‌زنند و مانع توسعه پایدار می‌شوند. این سخنان با واکنش‌های متفاوتی از سوی نمایندگان کشورهای دیگر مواجه شد.

در سطح منطقه‌ای، ایران نقش فعالی در بحران غزه ایفا کرد و با ارسال کمک‌های بشردوستانه و موضع‌گیری‌های سیاسی، حمایت خود را از مردم فلسطین اعلام نمود. این اقدامات باعث شد که برخی

کشورهای عربی روابط خود با ایران را بازنگری کنند. در عین حال، برخی تحلیلگران معتقدند که ایران تلاش دارد با افزایش نفوذ منطقه‌ای، جایگاه خود را در معادلات ژئوپلیتیکی تقویت کند. در مجموع، روابط بین‌المللی ایران در مهرماه ۱۴۰۴ ترکیبی از فرصت‌ها و چالش‌ها بود. از یک سو، همکاری با شرق در حال گسترش است و از سوی دیگر، تنش با غرب همچنان ادامه دارد. آینده این روابط بستگی به تحولات داخلی، سیاست خارجی هوشمندانه و توان ایران در مدیریت بحران‌های منطقه‌ای خواهد داشت.

بحران غزه

در مهرماه ۱۴۰۴، بحران انسانی در نوار غزه به یکی از مهم‌ترین موضوعات بین‌المللی تبدیل شد و ایران نیز واکنش‌های گسترده‌ای نسبت به این رویداد نشان داد. حملات نظامی اسرائیل به مناطق مسکونی غزه باعث کشته شدن صدها غیرنظامی، از جمله زنان و کودکان شد. تصاویر منتشرشده از بیمارستان‌های ویران‌شده، مدارس تخریب‌شده و خانواده‌های آواره، موجی از همدردی و خشم را در سراسر جهان برانگیخت.

ایران به‌عنوان یکی از حامیان تاریخی مردم فلسطین، موضع‌گیری صریحی در قبال این بحران اتخاذ کرد. وزارت امور خارجه ایران با صدور بیانیه‌ای، حملات اسرائیل را «جنایت جنگی» و «نقض آشکار حقوق بشر» خواند و خواستار اقدام فوری جامعه جهانی برای توقف این خشونت‌ها شد. همچنین، ایران پیشنهاد تشکیل کمیته حقیقت‌یاب بین‌المللی را در سازمان ملل مطرح کرد تا ابعاد این بحران به‌صورت رسمی بررسی شود.

در داخل کشور، تجمعات مردمی در حمایت از فلسطین برگزار شد. در تهران، هزاران نفر با در دست داشتن پرچم فلسطین و پلاکاردهایی با شعار «غزه تنها نیست» در میدان فلسطین گرد هم آمدند. این تجمعات با حضور چهره‌های فرهنگی، مذهبی و سیاسی همراه بود و رسانه‌های داخلی پوشش گسترده‌ای از آن ارائه دادند. برخی نهادهای خیریه نیز کمپین‌هایی برای جمع‌آوری کمک‌های مالی و دارویی به راه انداختند.

رسانه‌های ایرانی، به‌ویژه شبکه‌های خبری و روزنامه‌ها، به‌طور روزانه گزارش‌هایی از وضعیت غزه منتشر کردند. تحلیلگران سیاسی در برنامه‌های تلویزیونی به بررسی نقش کشورهای غربی در حمایت از اسرائیل پرداختند و خواستار فشار دیپلماتیک بیشتر بر این کشور شدند. در فضای مجازی نیز کاربران ایرانی با انتشار تصاویر و پیام‌های همبستگی، حمایت خود را از مردم غزه اعلام کردند.

در سطح منطقه‌ای، ایران تلاش کرد با هماهنگی با کشورهای همپیمان مانند سوریه و لبنان، موضع مشترکی در برابر بحران اتخاذ کند. این تلاش‌ها بخشی از سیاست منطقه‌ای ایران برای تقویت محور مقاومت محسوب می‌شود. با این حال، برخی کشورها از جمله عربستان سعودی و امارات متحده عربی، واکنش‌های متفاوتی نشان دادند که نشان‌دهنده شکاف در مواضع کشورهای اسلامی است.

در مجموع، بحران غزه در مهرماه ۱۴۰۴ نه تنها یک فاجعه انسانی بود، بلکه به صحنه‌ای برای نمایش مواضع سیاسی و اخلاقی کشورها تبدیل شد. ایران با استفاده از ابزارهای دیپلماتیک، رسانه‌ای و مردمی، تلاش کرد تا صدای مردم فلسطین را به گوش جهان برساند و نقش فعالی در حمایت از آن‌ها ایفا کند.

وضعیت حقوق بشر

در مهرماه ۱۴۰۴، وضعیت حقوق بشر در ایران بار دیگر مورد توجه رسانه‌ها، نهادهای بین‌المللی و فعالان مدنی قرار گرفت. گزارش‌هایی از افزایش تعداد اعدام‌ها، محدودیت‌های جدید برای روزنامه‌نگاران، و فشار بر فعالان صنفی و مدنی منتشر شد که نگرانی‌های گسترده‌ای را در داخل و خارج از کشور برانگیخت. کمپین «سه‌شنبه‌ها علیه اعدام» که از سال گذشته آغاز شده بود، در این ماه وارد هفته ۸۸ خود شد و همچنان با حمایت گسترده مردمی ادامه دارد.

فعالان حقوق بشر در شهرهای مختلف با برگزاری تجمعات نمادین، خواستار توقف فوری اعدام‌ها شدند. در برخی موارد، خانواده‌های محکومان به اعدام با در دست داشتن عکس عزیزان خود، در مقابل دادگستری‌ها ایستادند و خواستار بررسی مجدد پرونده‌ها شدند. این تجمعات اغلب به صورت مسالمت‌آمیز برگزار شدند، اما در برخی موارد با دخالت نیروهای امنیتی مواجه شدند.

سازمان‌های بین‌المللی مانند عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر، در بیانیه‌هایی خواستار اصلاح قوانین کیفری ایران شدند. آن‌ها تأکید کردند که بسیاری از احکام اعدام بر اساس اعترافات اجباری و بدون دسترسی به وکیل صادر شده‌اند. همچنین، نگرانی‌هایی درباره وضعیت زندانیان سیاسی، روزنامه‌نگاران مستقل و فعالان حقوق زنان مطرح شد که نشان‌دهنده محدودیت‌های گسترده در فضای مدنی کشور است. در فضای مجازی، کاربران ایرانی با انتشار پیام‌های همبستگی، تلاش کردند صدای قربانیان را به گوش جهانیان برسانند. هشتگ‌هایی مانند «#نه_به_اعدام» و «#حقوق_بشر» در توییتر و اینستاگرام ترند شدند و مورد توجه رسانه‌های خارجی قرار گرفتند. برخی هنرمندان و نویسندگان نیز با آثار خود، به نقد وضعیت موجود پرداختند و خواستار آزادی بیان و عدالت قضایی شدند. واکنش به این فشارها، برخی مقامات قضایی اعلام کردند که در حال بررسی اصلاحات قانونی هستند. با این حال، بسیاری از فعالان معتقدند که این وعده‌ها تاکنون عملی نشده‌اند و نیاز به اقدامات جدی و شفاف وجود دارد. آن‌ها تأکید دارند که بدون اصلاح ساختار قضایی و تضمین حقوق شهروندی، وضعیت حقوق بشر در ایران بهبود نخواهد یافت.

در مجموع، مهرماه ۱۴۰۴ نشان داد که موضوع حقوق بشر همچنان یکی از چالش‌های اصلی ایران است. مردم، نهادهای مدنی و جامعه جهانی خواستار تغییرات واقعی هستند تا کرامت انسانی در کشور حفظ شود و عدالت برای همه برقرار گردد.

فرهنگ و هنر

در مهرماه ۱۴۰۴، فضای فرهنگی و هنری ایران با آثار جدید، جشنواره‌های داخلی و خارجی، و واکنش‌های اجتماعی همراه بود. هنرمندان ایرانی در حوزه‌های سینما، موسیقی، تئاتر و ادبیات تلاش کردند تا با خلق آثار تأثیرگذار، بازتاب‌دهنده واقعیت‌های اجتماعی باشند. یکی از مهمترین رویدادهای این ماه، موفقیت فیلم «زنی که بیش از حد می‌دانست» ساخته نادر سع‌پور در جشنواره بین‌المللی فیلم استانبول بود. این فیلم با موضوع قتل‌های زنانه در ایران، توجه منتقدان و مخاطبان را به خود جلب کرد. فیلم مذکور با نگاهی روان‌شناختی و اجتماعی، به بررسی خشونت علیه زنان در بستر خانواده و جامعه می‌پردازد. کارگردان در مصاحبه‌ای اعلام کرد که هدفش از ساخت این اثر، ایجاد گفت‌وگو درباره امنیت زنان و نقد ساختارهای مردسالارانه بوده است. منتقدان داخلی و خارجی، این فیلم را جسورانه، صادقانه و هنرمندانه توصیف کردند. برخی رسانه‌ها آن را «بیانیه‌ای سینمایی علیه سکوت» نامیدند. در کنار سینما، حوزه موسیقی نیز شاهد انتشار آثار جدیدی بود که به موضوعات اجتماعی و اعتراضی می‌پرداختند. برخی خوانندگان مستقل با انتشار قطعاتی درباره فقر، مهاجرت و آزادی، تلاش کردند تا صدای نسل جوان را بازتاب دهند. این آثار در فضای مجازی با استقبال زیادی مواجه شدند، هرچند برخی از آن‌ها با محدودیت‌های انتشار روبه‌رو شدند.

در حوزه ادبیات، چندین رمان و مجموعه شعر با موضوعات اجتماعی منتشر شد. نویسندگان جوان با زبان ساده و روایت‌های ملموس، به بیان دغدغه‌های روزمره مردم پرداختند. کتاب‌هایی با محوریت زنان، عدالت اجتماعی و بحران‌های خانوادگی در صدر فروش قرار گرفتند. این استقبال نشان‌دهنده علاقه جامعه به ادبیاتی است که واقعیت‌های زندگی را بازتاب می‌دهد.

نمایشگاه‌های هنری نیز در شهرهای تهران، شیراز و اصفهان برگزار شدند. آثار نقاشی، عکس و چیدمان‌هایی با موضوع «زن، زندگی، آزادی» توجه بازدیدکنندگان را جلب کردند. برخی از این نمایشگاه‌ها با حضور هنرمندان زن برگزار شد که خود نمادی از مقاومت فرهنگی در برابر محدودیت‌ها بود. مجموع، مهرماه ۱۴۰۴ نشان داد که فرهنگ و هنر در ایران نه تنها زنده و پویا هستند، بلکه نقش مهمی در آگاهی‌بخشی، نقد اجتماعی و ایجاد امید ایفا می‌کنند. هنرمندان با خلاقیت و جسارت، تلاش می‌کنند تا صدای مردم را به گوش جهان برسانند و فضای گفت‌وگو را گسترش دهند.

واکنش رهبری

در مهرماه ۱۴۰۴، رهبر جمهوری اسلامی ایران در چند سخنرانی عمومی به مسائل داخلی و بین‌المللی کشور واکنش نشان داد. این سخنرانی‌ها که در مناسبت‌های مذهبی و سیاسی ایراد شدند، حاوی پیام‌هایی درباره وحدت ملی، مقاومت در برابر فشارهای خارجی و تأکید بر حفظ ارزش‌های انقلاب اسلامی بودند.

آیت‌الله خامنه‌ای در یکی از این سخنرانی‌ها اعلام کرد که «مشکلات ما با آمریکا حل‌نشده است» و افزود که «تنها راه پیشرفت، تکیه بر توان داخلی و حفظ استقلال ملی است». این موضع‌گیری‌ها در رسانه‌های داخلی با استقبال گسترده‌ای مواجه شد و بسیاری از روزنامه‌ها تیترهایی مانند «رهبر: مقاومت رمز پیروزی است» را منتشر کردند. در مقابل، برخی تحلیلگران سیاسی معتقدند که این سخنان نشان‌دهنده ادامه سیاست تقابل با غرب است و ممکن است بر روند مذاکرات هسته‌ای و روابط دیپلماتیک تأثیر منفی بگذارد. آن‌ها تأکید دارند که در شرایط بحرانی اقتصادی، نیاز به گفت‌وگوی ملی و تعامل سازنده با جهان بیش از گذشته احساس می‌شود.

رهبر ایران همچنین از جوانان خواست که در مسیر انقلاب باقی بمانند و با تلاش و خلاقیت، کشور را از مشکلات عبور دهند. او تأکید کرد که «جوان مؤمن و انقلابی، موتور محرک کشور است» و از نهادهای آموزشی خواست تا تربیت نسل آینده را بر اساس ارزش‌های اسلامی و ملی انجام دهند. این بخش از سخنان رهبری در شبکه‌های اجتماعی بازتاب زیادی داشت و کاربران نظرات متفاوتی درباره آن ابراز کردند. در حوزه فرهنگی نیز، رهبر ایران از هنرمندان خواست تا با تولید آثار فاخر، فرهنگ مقاومت و ایستادگی را تقویت کنند. او گفت که «هنر متعهد می‌تواند روحیه ملی را زنده نگه دارد» و از رسانه‌ها خواست تا در برابر هجمه‌های فرهنگی غرب ایستادگی کنند. این دیدگاه‌ها با واکنش‌های مختلفی از سوی هنرمندان و فعالان فرهنگی مواجه شد؛ برخی آن را حمایت از تولید داخلی دانستند و برخی دیگر خواستار آزادی بیشتر در بیان هنری شدند.

در مجموع، واکنش‌های رهبری در مهرماه ۱۴۰۴ نشان داد که سیاست‌های کلان کشور همچنان بر محور مقاومت، استقلال و حفظ ارزش‌های انقلاب استوار است. با این حال، فضای سیاسی کشور نیازمند گفت‌وگوی گسترده‌تر، شنیدن صدای مخالفان و ایجاد بستری برای مشارکت همه‌جانبه مردم در تصمیم‌گیری‌های ملی است.

نتیجه‌گیری

مهرماه ۱۴۰۴ برای ایران ماهی پر از رویدادهای مهم، چالش‌های پیچیده و امیدهای تازه بود. در این ماه، جامعه ایران با مسائل متعددی در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بین‌المللی روبه‌رو شد که هر یک به‌تنهایی می‌توانند مسیر آینده کشور را تحت تأثیر قرار دهند. از اعتراضات مردمی گرفته تا مذاکرات هسته‌ای، از بحران غزه تا وضعیت حقوق بشر، همه این تحولات نشان‌دهنده پویایی و پیچیدگی شرایط کنونی ایران هستند.

مردم ایران در مهرماه نشان دادند که خواستار تغییرات واقعی و پایدار هستند. حضور گسترده در تجمعات صنفی، فعالیت‌های مدنی، تولیدات فرهنگی و مشارکت در فضای مجازی، همگی بیانگر سطح بالای آگاهی

اجتماعی و تمایل به اصلاحات هستند. این مشارکت مدنی، اگر با پاسخ‌گویی مسئولان و ایجاد فضای گفت‌وگو همراه شود، می‌تواند زمینه‌ساز تحولات مثبت در کشور باشد *

در عرصه بین‌المللی، ایران همچنان با چالش‌هایی مانند تحریم‌ها، تنش‌های دیپلماتیک و بحران‌های منطقه‌ای مواجه است. با این حال، فرصت‌هایی نیز برای تعامل سازنده با جهان وجود دارد. همکاری با کشورهای شرقی، حضور فعال در سازمان‌های بین‌المللی و استفاده از دیپلماسی فرهنگی، می‌تواند به بهبود جایگاه ایران در سطح جهانی کمک کند *

فرهنگ و هنر نیز در همراه نقش مهمی در بازتاب واقعیت‌های اجتماعی ایفا کردند. هنرمندان با آثار خود، صدای مردم را به گوش رساندند و تلاش کردند تا امید، آگاهی و نقد سازنده را در جامعه گسترش دهند. این تلاش‌ها نشان می‌دهد که فرهنگ می‌تواند ابزاری قدرتمند برای تغییر باشد *

در نهایت، مهرماه ۱۴۰۴ را می‌توان نقطه‌ای حساس در مسیر تحولات ایران دانست. عبور از بحران‌ها، نیازمند همبستگی ملی، اصلاحات ساختاری، شفافیت در حکمرانی و احترام به حقوق شهروندی است. اگر این عناصر در کنار هم قرار گیرند، می‌توان به آینده‌ای روشن‌تر برای ایران امیدوار بود؛ آینده‌ای که در آن مردم نقش اصلی را در تعیین سرنوشت خود ایفا می‌کنند